

ZPRAVODAJ

Ročník 15

obce Poděšín

č. 3/2011

Novinky.

Úvod.

Vážení občané. Z důvodu velkého zpoždění minulého čísla jsme museli další číslo hodně urychlit. Podzimní počasí se neliší od obvyklého průměru. Neobvykle dlouhou dobu trvala inverze, která přinesla mlhy a smog. Listopad byl rekordně suchý měsíc. Ani v prosinci se zima nijak zvlášť neprojevila.

J.Dočekal

Co v tomto čísle najdete:

Novinky.....	1
Obecní úřad.....	2
Obec.....	3
Školka.....	5
Obecní rozpočet 2011.....	6
Výročí obce 2011.....	8
Tenkrát v Poděšíně. – 7. část.....	8
Koňské příběhy.....	9
Jak je na Kubě.....	10
Nové Olšákovy sochy.....	12
Školní kronika – 4. část.....	13
Obec Poděšín za 2. světové války – 2. část.	14
Historie - Zrušení povinnosti odvodu.....	16
Historie.....	18
Počasí.....	20

Památník padlým na státní svátek.

Události.

- 08.07. Narodil se Lukáš Schauer č.58.
- 27.09. Hygiena provedla kontrolu odběru vody.
- 12.10. V prodejně Jednota je nová prodavačka Jitka Landová.
- 14.10. Byl první mráz nové zimy.
- 15.10. Hasiči provedli tradiční výlov Mlýnského rybníka.
- 15.10. Nad Poděšínem letěl horkovzdušný balon.
- 25.10. Obec podala žádost na Evropské dotace.
- 05.11. Zahájen provoz knihovny.
- 08.11. Proběhl svoz nebezpečného odpadu.
- 11.11. Do 14.10. přistaven kontejner na velkoobjemový odpad.
- 16.11. Jaromír Jágr oceněn jako knihovník roku v Kraji Vysočina.
- 22.11. Narodil se Ladislav Hromádka č.64.
- 26.11. Od dnešní soboty se začala v obci rozsvěcovat vánoční osvětlení.
- 03.12. Byl rozsvícen betonový vánoční strom u hospody.
- 03.12. SDH pořádal „Hasičský ples“. Hrála skupina DRING.

Z.Jaroš, J.Dočekal

Obecní úřad.

Usnesení zastupitelstva obce ze dne 2.9.2011 :

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

68. Kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

69. Ověřovatele zápisu ing. František Rosecký a ing. Jaroslav Dočekal, – 7 hlasů pro

70. Rozpočtové opatření č.2, viz příloha, – 7 hlasů pro.

Zastupitelstvo obce vyhlašuje:

71. Veřejný záměr na prodej stavební parcely č.121 o výměře 713 m², za minimální cenu 50,-Kč/m². – 7 hlasů pro.

Usnesení zastupitelstva obce ze dne 7.10.2011 :

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

72. Kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

73. Ověřovatele zápisu ing. František Rosecký a ing. Jaroslav Dočekal, – 7 hlasů pro.

74. Prodej stavební parcely č.121 o výměře 713m², za cenu 50,-Kč/m², Lukáši Schäuerovi, Poděšín č.58, – 7 hlasů pro.

Zastupitelstvo obce projednalo:

75. Došlé žádosti veřejného záměru na prodej stavební parcely č.121 o výměře 713m².

Usnesení zastupitelstva obce ze dne 11.11.2011 :

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

76. Kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

77. Ověřovatele zápisu ing. František Rosecký a ing. Jaroslav Dočekal, – 7 hlasů pro.

78. Smlouvu mezi Krajem Vysočina, Žižkova 57, 587 33 Jihlava a obcí Poděšín o poskytnutí podpory z programu obnovy venkova Vysočiny na dotaci ve výši 111.000,- Kč, – 7 hlasů pro.

79. Přeražení z účtu 022 na účet 028 rozhlasovou ústřednu a motorovou stříkačku, – 7 hlasů pro.

80. Rozšíření obecního osvětlení o 3 světla. Nová světla dát k číslům 70, 92 a k nové lávce u silnice na Sirákov, – 7 hlasů pro.

81. Rozpočtové opatření č.3, viz příloha, – 7 hlasů pro.

Z. Jaroš

Stav financí k 30. 6. 2011:

- pokladna: 36 808,00 Kč

- bankovní účet: 1 613 818,42 Kč

Celkem: 1 650 626,42 Kč

J. Dočekal

Obec.

Prodej stavební parcely.

Obecní úřad v Poděšíně nabízí k prodeji stavební parcelu č.149 o výměře 631m². Parcela je zasíťovaná: plyn, voda, elektřina a kanalizace. Cena je 50,-Kč/m². Parcela se nachází v lokalitě k Nížkovu mezi čísly 88 – Koumar František a 22 – Chalupník Jan.

Zájemci se hlase na: Obecním úřadě v Poděšín č.45, E-mail: podesin@podesin.cz

Telefon mobil: 728 478 298, Telefon pevná linka: 566 675 208.

Z. Jaroš

Kontrola.

V úterý 27. září proběhla na obecním úřadě Krajskou hygienickou správou kontrola na provoz obecního vodovodu.

Kontrolována byla kvalita vody, dodržování vyhlášek, předpisů, rozborů a hlavně informování občanů o kvalitě vody a ozdravných opatřeních, při zhoršené kvalitě vody.

Kontrola nenašla žádné pochybení a shledala, že veškerá evidence je v naprostém pořádku. Dále, že při jednom letošním mírném zvýšeném počtu dusičnanů byli občané včas a dostatečně informováni.

Kontroly se za obecní úřad účastnil starosta a vodař Jiří Enderle.

Z. Jaroš

Knihovna.

Knihovník místní lidové knihovny zahájil v sobotu 5. listopadu zimní provoz knihovny. Půjčuje se každou sobotu mimo svátků od 17:30 do 19:00 hodin. V nabídce jsou opět nové tituly z knihovny J.M. Sychry ve Žďáře n.S. a naše nové knihy. Srdečně vás zve knihovník Jaromír Jágr, který se těší na vaši návštěvu.

Z. Jaroš

Odpad.

V úterý 8. listopadu se uskutečnil u prodejny Jednota již tradiční sběr nebezpečného odpadu. Tento sběr se provádí pravidelně 2x do roka, vždy na jaře a na podzim. I tentokrát se sběr vydařil.

Od pátku 11. listopadu odpoledne do pondělí 14. listopadu ráno byl u kulturního domu přistaven kontejner na velkoobjemový odpad. Tento kontejner také obecní úřad objednává 2x do roka a zatím pokaždé byl naplněn. Zastupitelstvo plánuje obě akce na jaře zopakovat. Dále Vás žádám, aby jste co nejvíce mačkali plastové lahve. V opačném případě platíme za odvoz vzduchu. Jsem rád, že se poměrně daří třídit papír, plasty, sklo na barevné a bílé za což vám všem děkuji.

Z. Jaroš

Občanské průkazy.

V důsledku novely zákona o občanských průkazech, dojde ke dni 1.1.2012 ke změně v systému vydávání občanských průkazů. Občan bude moci volit ze dvou variant, a to mezi občanským průkazem se strojově čitelnými údaji a s kontaktním elektronickým čipem, nebo občanským průkazem pouze se strojově čitelnými údaji.

Novela rovněž změní praxi při podávání žádostí o občanský průkaz. Od 1.1.2012 nebude moci občan podat u matričního úřadu žádost o vydání nového typu občanského průkazu. Matričním úřadům bude od účinnosti novely zákona svěřena pouze pravomoc týkající se přijímání ohlášení ztráty, odcizení, poškození nebo zničení občanského průkazu.

Z. Jaroš

Autobusy. Poslední dobou se stávalo, že autobusy nezastavovaly na zastávce (točně), ale na opačné straně silnice u protilehlého břehu. Po několika mých domluvách řidičům těchto autobusů a jejich slibech, že již budou jezdit na autobusovou zastávku se situace vůbec nezlepšila. Spíše si myslím, že někteří řidiči naschvál zajížděli mimo zastávku. No a tak jsem vyhlásil, kdo zjistí, že autobus nezajíždí na točnu, aby mně to nahlásil. Během několika dní jsem obdržel hned několik oznámení o špatném zastavování a tak jsem splnil slib, který jsem dal řidičům a vše nahlásil řediteli autobusové dopravy firmy ZDAR panu Havlíkovi a ten mi slíbil nápravu. Za chvíli se mně ozvala dispečerka paní Zichová, že viníky zjistila a slíbila, že dojde k nápravě. Kdyby se přece ještě stalo, že autobus nezastaví kde má, tak mně to ihned nahlaste. Potřebuji vědět alespoň čas a směr jízdy autobusu, popřípadě číslo linky a číslo řidiče.

Z. Jaroš

Památník padlých. Letos poprvé na státní svátek „Den vzniku samostatného československého státu“ byly v době od 27. do 30. října na památníku padlých vyvěšeny vlajky České republiky a obce Poděšín. Dále byly vždy večer v památníku zapáleny svíčky. Tímto zde byla poprvé uctěna památka našich občanů padlých v 1. světové válce.

Z. Jaroš

Ocenění.

Ve středu 16. listopadu 2011 se konala v Havlíčkově Brodě desátá Krajská knihovnická slavnost Kraje Vysočina. Zahájení bylo v 10:00 hodin na staré radnici, kde v současné době sídlí Krajská knihovna. V letošním roce poprvé se této slavnosti zúčastnili i zástupci naší obce a to knihovník Jaromír Jágr, jeho manželka Olinka a starosta obce Zdeněk Jaroš. Důvodem naší účasti byl fakt, že naše knihovna zásluhou knihovníka Jaromíra Jágra byla vybrána jako jedna z nejlépe pracujících v Kraji Vysočina. Jaromír toto ocenění přebíral přesně v den devátého výročí svatby, a tak to byla příjemná oslava.

Celkem bylo oceněno 16 knihovníků z toho jenom 4 muži. Z každého okresu byli oceněni 3 knihovníci a z Třebíčska 4. Z našeho okresu to byly ještě knihovny z Jiříkovic a Pavlínova. Po slavnostním aktu následovalo malé občerstvení a prohlídka prostor Krajské knihovny. Celou akci řídila ředitelka Krajské knihovny paní Veronika Peslerová a rádní Kraje Vysočina pan Tomáš Škaryd.

Na závěr bych chtěl poděkovat Jaromírovi za vykonanou práci v knihovně a propagaci naší malé obce.

Z. Jaroš

Předávání ocenění.

Oslavenci.

Školka.

Drakiáda. Jednou z nejmilejších činností dětí v podzimním období je pouštění vlastnoručně vyrobených dráčků. I letos si děti z Mateřské školy v Poděšíně této zábavy rádně užily. Větrík mírně foukal a dráčci skutečně vzlétli...

Hana Řičanová

Září, říjen, listopad v mateřské škole. První tři měsíce školního roku 2011 – 12 proběhly celkem bez výrazných problémů. Bylo zapsáno dvanáct nových dětí, z toho devět tříletých, pro které není adaptace na školní prostředí a odloučení od rodiny zrovna jednoduchá. Nicméně, kromě jedné holčičky si všechny děti zvykly a podle jejich reakcí a reakcí rodičů se jim u nás i líbí. Hrají si, vyprávějí, cvičí, kreslí, malují, vyrábějí, zpívají i přednášejí. Naučily se chodit ve dvojicích, přecházet vozovku, orientovat se v cizím prostředí, respektovat daná pravidla, poslechnout paní učitelku. Proto jsme se s nimi nebály vyrazit také autobusem na loutkové divadlo do Mateřské školy Nížkov. Krásným ukončením tohoto tříměsíčního období bylo vystoupení pro veřejnost na „Mikulášské nadílce“. Však se nás také sešlo! Přišli rodiče, prarodiče, strýčkové, tety i mladší a starší sourozenci. Děti odhodily stud a předvedly opravdu všechno, co umí. Poté byly také rádně odměněny sladkostmi od mikuláše a anděla v podání rodiny Sobotkových ze Sirákova. Moc jim tímto děkujeme!!! Děkujeme také Neubauerovým, Palasovým a Prchalovým za cukroví k příjmenému posezení. Děkujeme též rodičům, kteří zakoupili vyrobené vánoční ozdoby a šperky na malém mikulášském jarmarku. Výtěžek z této činnosti bude využit opět na dárky pro děti. Děti i dospělí z Mateřské školy Poděšín přejí všem čtenářům našeho zpravodaje překrásné vánoční svátky a úspěšný nový rok, plný lásky, radosti a optimismu.

Hana Řičanová

Diváci.

Učinkující.

Mikuláš.

Vánoční stromek.

Obecní rozpočet 2011.

Rozpočet na rok 2011 - příjmy

SU	AU	Pol	Para	Text	SR	UR
231	1	1111	0	Daň z příjmů fyz. osob ze záv.	340000	340000
231	1	1112	0	Daň z příjmu fyz. osob ze sam.	250000	250000
231	1	1113	0	Daň z příjmu FO vyb. srážkou	31000	31000
231	1	1121	0	Daň z příjmů práv. osob	420000	420000
231	1	1211	0	Daň z přidané hodnoty	711300	711300
231	1	1337	0	Poplatek za komunální odpad	98800	98800
231	1	1341	0	Poplatek ze psů	4500	4500
231	1	1511	0	Dan z nemovitostí	263000	263000
231	1	2111	1031	Prodej dřeva LDO	13000	13000
231	1	2111	2310	Vodné	300000	300000
231	1	2111	3722	Příjmy - komunální odpad	1200	1200
231	1	2131	1012	Příjmy z pronájmu pozemků	33400	33400
231	1	2131	1031	LDO nájemné	67200	67200
231	1	2132	3392	Nájem KD	2000	2000
231	1	2139	3633	Vratka RWE plynovod Poděšín	20000	20000
231	1	2141	6310	BÚ-příjmy z úroků	6000	6000
231	1	2324	3392	Nájem elektrika+plyn KD	1500	1500
231	1	2324	3721	Přijaté nekap. přísp.-ASEKOL	900	900
231	1	2324	3725	Eko-kom	22600	22600
231	1	2324	1031	Náhrada mzdy LDO	2801	2801
231	1	2329	2141	Vnitřní obchod-prodej např.DVD	3000	3000
236	120	2460		Půjčky FRB	29400	29400
236	120	2141	3619	Úroky FRB	3700	3700
231	1	4112	0	Neinvestiční přijaté dotace	90918	90918
231	1	4121	0	Náklady na MŠ Sirákov	83781	83781
					2800000	2800000

Rozpočet na rok 2011 - výdaje

SU	AU	Pol	Para	Text	SR	UR
231	1	5019	6112	Refundace mzdy	3000	3000
231	1	5021	1031	Brigády-les	2000	2000
231	1	5021	2212	Brigády-silnice	7000	7000
231	1	5021	2310	Brigády-voda	4000	4000
231	1	5021	2321	Brigády-kanalizace	2000	2000
231	1	5021	3314	Brigády-knihovna	1500	1500
231	1	5021	3392	Brigády-KD	3300	3300
231	1	5021	3631	Brigády-VO	500	500
231	1	5021	3745	Brigády-vzhled obce	40000	40000
231	1	5021	6171	Brigády-OÚ	30000	30000
231	1	5023	6112	Odměny členů zastupitelstva ob	213600	213600
231	1	5032	6112	Pov. poj. na veřejné zdrav. po	19200	19200
231	1	5134	5512	Prádlo, oděv a obuv-hasiči	10000	10000
231	1	5136	3314	Nákup knih - knihovna	4000	4000
231	1	5136	6171	Knihy, učební pomůcky a tisk	6000	6000
231	1	5137	3111	Dr. hm. dlouhodobý majetek-MŠ	20000	20000
231	1	5137	3745	Dr. hm. dlouh. majetek-vzhled obce	0	0
231	1	5137	6171	Dr. hm. dlouhodobý majetek-OÚ	3000	3000
231	1	5139	2310	Nákup materiálu - voda	3500	3500
231	1	5139	3111	Nákup materiálu - MŠ	1000	1000
231	1	5139	3392	Nákup materiálu - KD	1000	1000
231	1	5139	3745	Nákup materiálu-vzhled obce	4000	4000

231	1	5139	5512	Nákup materiálu - hasiči	10000	10000
231	1	5139	6171	Nákup materiálu-OÚ	21000	21000
231	1	5153	3111	Plyn-MŠ	40000	40000
231	1	5153	3392	Plyn - KD	12000	12000
231	1	5153	6171	Plyn-OÚ	12000	12000
231	1	5154	3111	Elektrická energie-MŠ	15000	15000
231	1	5154	3392	Elektrická energie-KD	7000	7000
231	1	5154	3631	Elektrická energie -VO	30000	30000
231	1	5154	5512	Elektrická energie - hasiči	1500	1500
231	1	5154	6171	Elektrická energie OÚ	2000	2000
231	1	5156	3745	Benzín-vzhled obce	7000	7000
231	1	5156	5512	Benzín - hasiči	3000	3000
231	1	5161	6171	Služby pošt	2000	2000
231	1	5162	3111	Telefonní poplatky	12500	12500
231	1	5162	6171	Tel.popl. (doména+www.stránky)	20000	20000
231	1	5163	3619	Poplatky FRB	7500	7500
231	1	5163	6171	Služby peněžních ústavů	20000	20000
231	1	5169	2212	Prohrnování silnic	20000	20000
231	1	5169	2310	Služby - voda	31000	31000
231	1	5169	3639	Komunální služby Rosecký	55000	55000
231	1	5169	3721	Nebezpečný odpad	8200	8200
231	1	5169	3722	Vývoz a uložení kom.odpadu	130000	130000
231	1	5169	3725	Eko-kom	22600	22600
231	1	5169	3745	Služby - vzhled obce	50000	50000
231	1	5169	6171	Služby - OÚ	47000	47000
231	1	5171	2212	Opravy cest	0	0
231	1	5171	3111	Opravy MŠ	50000	50000
231	1	5171	3392	Opravy KD	3500	3500
231	1	5171	3745	Opravy vzhled obce	4400	4400
231	1	5173	3745	Cestovné-vzhled obce	1500	1500
231	1	5173	6112	Cestovné-zastupitelé	20000	20000
231	1	5175	3745	Pohoštění-vzhled obce	1000	1000
231	1	5175	6112	Pohoštění-zastupitelé	5000	5000
231	1	5175	6171	Pohoštění - OÚ	1000	1000
231	1	5192	6171	ESOM-člen.příspěvek	200	200
231	1	5193	2221	Výdaje na dopravní územní obsl	40000	40000
231	1	5194	3399	Dárkové balíčky, vítání občánků	41000	41000
231	1	5222	5512	Příspěvky SDH	70000	70000
231	1	5223	3330	Příspěvky farnosti	0	0
231	1	5229	3419	Dar TV SOKOL Nové Veselí	1000	1000
231	1	5229	3639	Členský přísp.sdružení obcí	1700	1700
231	1	5321	3113	Příspěvek na žáka ZŠ Nížkov	68000	68000
231	1	5329	3639	Mikroregion Polensko	1000	1000
231	1	5331	3111	Neinv.transf. školským PO	101000	101000
231	1	5362	2219	Správní poplatky-chodníky	200	200
231	1	5362	6171	Správní poplatky	200	200
231	1	5362	2310	Popl.za odebrané množství vody	37800	37800
231	1	5362	3639	Platby daní a poplatků	3300	3300
231	1	6121	2212	Budovy, haly a stavby-silnice	0	0
231	1	6121	2219	Budovy, haly a stavby-chodníky	300000	300000
231	1	6121	3699	Budovy, haly a stavby-parcely	1068300	1068300
231	1	6121	3745	Budovy,stavby-turistický koutek	15000	15000
					2800000	2800000

Výročí obce 2011.

1761-		Na Polensko byly přivezeny brambory.
1771-		První číslování domů, zrušeno 22 svátků a 18 polosvátků
1771-		Hlad a mor, jedla se tráva a listí stromů, na Polensku zemřelo 492 lidí hladem
1771-		Sčítání obyvatel 232, mužů 119, žen 113, domů 36
1871-	30.6.	Samotín patří pod Poděšín, (koupil ho Kolář František)
1881-		Počet obyvatel 416
1901-	17.9.	Počet obyvatel 392
1921-		Počet obyvatel 378
1921-	20.11.	Koupena obecní váha
1921-		Založen Sokol Nížkov, 1931 postavena Sokolovna
1931-	2.12.	Sčítání lidu 372, domů 59
1931-		Postaven nový most "V chobotě"
1941-		Velká zima -35 C
1941-		372 obyvatel, 65 čísel
1971-		Tranzitní plynovod - Hanousek, Štajbl, Hrbov
1971-	16.10.	Ústřední topení ve škole
1971-		Kanalizace č.63 – 69
1991-	1.6.	Sčítání obyvatel 245, mužů 125, žen 120, domy obydlené 67, neob. 11, rekr. 3
2001-	1.1.	Počet obyvatel 249, muži 123, ženy 126.
2001-	19.2.	Zahájena rekonstrukce Obecního úřadu
2001-	23.2.	Zemřel František Krejčí, bývalý ředitel na zdejší škole 1.9.1952 – 31.7.1966
2001-	1.3.	Sčítání lidu. 250 obyvatel, z toho 124 mužů, a 126 žen.
2001-	4.4.	Zahrnuto a vysázeno smrky bývalé pískoviště za Šlechtickovi
2001-	13.8.	Zahájena rekonstrukce silnice mezi Poděšínem a Nížkovem, nový povrch.
2001-	15.8.	Dokončena plynofikace obce zaasfaltováním cest po obci
2001-	21.8.	Zahájena rekonstrukce silnice mezi Poděšínem a Sirákovem, nový povrch.
2001-	6.9.	Den otevřených dveří v MŠ za účasti 30-ti obyvatel, postaven nový altán
2001-	23.9.	Vykradena prodejna Jednoty, škoda 15.000,-Kč
2001-	5.10.	Zemřel František Musil, bývalý ředitel na zdejší škole 24.8.1966 – 31.8.1970

Tenkrát v Poděšíně. – 7. část.

Jak se žilo – co se jedlo.

Druhé nejužívanější jídlo po domácím chlebu byly brambory. Celý rok se vařily k večeři. V létě byly rozmačkané a omaštěné, většinou sádlem. K tomu bylo mléko nebo polévka kyselačka. V zimě byly na loupáčku, to je, že si každý brambory oloupal, osolil a snědl. K obědu se vařilo většinou jídlo z mouky. Byly to peciválky, škusánky, různé pekáče, svítky a knedlíky. Maso bývalo jen v neděli a ve svátcích. Také se dost vařily kaše. Jako krupičná, jahelná, rýžová. K snídani bývala v létě bílá káva, v zimě bramboračka. Máslo se nepoužívalo, protože se prodávalo, aby byly peníze na domácnost. Protože byla velká spotřeba sádla, bylo nutno vykrmit pro vlastní potřebu dvě prasata do stoosmdesáti až dvěstě kilo váhy. Jedno prase se poráželo na jaře a druhé na podzim.

(Pokračování v příštím čísle)

Jaroslav Dočekal nejstarší

Koňské příběhy.

Místo Ježíška Děda Mráz.

V šedesátých letech se dětem říkalo, že není žádný Ježíšek, ale Děda Mráz. O Vánocích jsem dostal za úkol abych tohoto přestrojeného dědu převážel na saních za dětmi v předškolních zařízeních. Také se uvažovalo o tom, naložit saně na vůz a takto Dědu Mráze převážet. Mě se to moc nelíbilo, a tak jsem nakonec zvolil převoz kočárem. Za tohoto dědu přistrojili nechvalně známého advokáta, který se divil, že má nasednout do kočáru. Po velkých dohadech nasedl a objížděli jsme žďárské školky. Pro děti to bylo překvapení a veliká radost, neboť ve školkách mnoho radosti neužily. Byl jsem rád, že budou mít největší radost malé děti.

Zimní závody ve Skijóringu.

Tyto závody se jezdí nejčastěji v severských zemích, při kterých kůň táhne lyžaře po sněhové závodní dráze. Aby tyto závody byly atraktivnější, ve Žďáru jeli s jedním koněm závodníci 2. Koně vedl závodník sedící v sedle a za ním byl zapřažen lyžař na dlouhých lonžích. Protože při tréninku koník jménem Len se po startu velice vzpínal a skákal druhým do lonží, bylo domluveno, že se těchto závodů nezúčastní, aby se

něco nepříhodilo. Protože nebyl kůň náhradní, přišel za mnou lyžař, který měl jet za tímto koníkem, jestli bychom to spolu zvládli, že by se rád těchto závodů zúčastnil. Já jsem s tím tedy souhlasil. Při tréninku jsme vždy startovali v širším odstupu od ostatních, ale koník se vždy postavil na zadní a skákal do strany a tím ztrácel čas, proto jsme si od těchto závodů mnoho neslibovali. Když nadešel toužebný den závodů, napadlo hodně nového sněhu. Pro nás to byla výhoda, protože při startu budeme padat do měkka, když nevíme co s námi koník zase provede. Start se nám dosti podařil a nabrali jsme velice rychlé tempo. Téměř celý závod jsme jeli v popředí a před cílem nám síly docházely. Přesto jsme dojeli na druhém místě, z čehož jsme měli velikou radost neb naše umístění v konkurenci jezdců z Kladruhu, Pardubic i dalších bylo velice úspěšné. Jako první se umístil kůň Opál, který do této doby byl jako tažný v našem oddíle. Od tohoto závodu byl přeražen jako kůň jezdecký. V rovinových závodech v Židlochovicích vyhrál a porazil i Odru, která byla také velice úspěšná. Nejúspěšnější byl však na parkurech a probojoval se až na Mistrovství Republiky, které se konalo v Přerově.

(Pokračování příště)

B. Dočekal

Jak je na Kubě.

Svoje zážitky o této americké zemi nám bude popisovat naše rodačka, Jana Leštinová z Nového Veselí.

1. Havana.

Na Kubu, která je největším ostrovem ze všech karibských států, jsem se vypravila se čtyřmi kamarády na přelomu ledna a února. O tomto státě jsem hodně slyšela, ale byla jsem zvědavá na to, jaká je ve skutečnosti. Musím říci, že mě tato cesta rozhodně nezklamala.

Svoje putování jsme začali po příletu v hlavním městě Havaně, kde jsme strávili čtyři dny. Ubytovali jsme se v soukromí, v tzv. casa particular. Pronajímání pokojů je jediným povoleným druhem podnikání na Kubě a my jsme ho využívali ve všech městech. Turisté tak mají možnost vidět, jak běžné kubánské rodiny žijí a pokud mají alespoň základní znalost španělštiny, dozví se spoustu věcí o této kultuře.

Havana leží u moře, na severozápadě ostrova. Její historie sahá až do 16. století, kdy zde byla postavena pevnost prvními kolonizátory. Staré centrum Havany je zapsáno do UNESCO. Viděli jsme všechny hlavní památky jako je např. pevnost Castillo de los Tres Reyes del Morro, katedrála Catedral de La Habana, klášter Convento de Santa Clara.

Z "novějších" bych jmenovala Hotel Nacional de Cuba nebo Capitol. Dále zde najdeme množství památníků komunismu, z nichž je největší památník José Martí, který byl významným revolucionářem. Tento památník se nachází na Náměstí Revoluce a je z něj jeden z nejhezčích výhledů na město. Kromě turisticky navštěvovaných památek je celé město ošuntělé a některé domy se rozpadají, ale právě proto má toto město jedinečnou atmosféru.

I když mám historii ráda, udělaly na mě v Havaně dojem hlavně jiné věci. Asi nejzajímavější byla pro mě návštěva továrny na doutníky, která se nachází v blízkosti Capitolu. Jedná se o státní továrnu, která produkuje největší množství doutníků na Kubě, jež se vyváží do celého světa. Turisté mají možnost prohlédnout si celý proces výroby. Dělníci zde tabákové listy třídí podle kvality. Dle kvality listů se balí různé druhy doutníků a odvíjí se od ní také cena za doutník. Jinou turistickou atrakcí je ulička, kde se uctívá tzv. santería. Santería je náboženství, které vzniklo smícháním náboženství černých otroků a

křesťanství. Obřady tohoto náboženství jsou spojené s hudbou a tancem a my jsme měli možnost jeden z nich vidět. Skupina mužů hrála na bubny a ostatní zpívali. Kromě nich se na obřadu podíleli tanečník a tanečnice, kteří do rytmu hudby poskakovali. V průvodci jsem četla, že tento tanec by měl přivést lidi až do transu.

Havana je také sídlem dvou významných baseballových týmů. Baseball je na Kubě asi tak populární jako u nás hokej či fotbal, a když se hraje nějaký zápas, téměř v každém domě ho lidé sledují v televizi. My jsme se vypravili na zápas nižší ligy. Hra sice byla poněkud zdoluhavá, ale návštěva stála za to. Kubánci totiž bouřlivě svoje hráče povzbuzovali. Sport je celkově politickým režimem velmi podporován. Na celé Kubě nalezneme množství sportovišť a návštěvu zápasů si může dovolit snad každý.

V průvodci jsme se také dočetli, že bychom měli navštívit místní zmrzlinárnu Copelia. Sice nám nepřišlo na zmrzlině nic až tak zajímavého, na toto místo jsme se nakonec vypravili. Již z dálky jsme uviděli obrovskou frontu. Dle našeho odhadu muselo vystání této řady trvat nejméně hodinu. Přesto všichni trpělivě čekali na svůj zasloužený pohár. My jako turisté jsme čekat nemuseli, jelikož jsme platili „tvrdou“ měnou a pro všechny obchody jsme výhodnými zákazníky. Na Kubě jsou dva druhy měny: peso nationale a peso convertible. Peso convertible se dají vyměnit v bankách. Místní obyvatelé ale vydělávají peso nationale. Za peso convertible se dá koupit luxusnější zboží, ale pokud jím platíte, je vše o dost dražší. Proto pobyt na Kubě není tak levný jako např. v zemích Střední a Jižní Ameriky. Řekla bych, že ceny byly pro turistu přibližně stejné jako u nás. Co se týče nakupování a stravy je Kuba asi na stejné úrovni jako naše země před rokem 1989, spíš ještě hůř. V obchodech jsou k vidění poloprázdné regály a místní dokonce dostávají potravinové lístky třeba na rýži, která je základem jídelníčku. Typickým pokrmem je vařená rýže s černými fazolemi. Strava není nijak různorodá. V restauracích servírují s různými druhy masa, občas také se smaženými banány. Po třech týdnech jsme jí byli opravdu přejedení. Co ale na Kubě stojí za to, jsou místní koktejly Mojito nebo Daikiri, připravované z bílého kubánského rumu a několikrát jsme je za naši cestu ochutnali.

(Pokračování příště)

Jana Leštinová, Nové Veselí

Mikuláš, anděl a čerti v Poděšíně 2011.

Nové Olšiakovy sochy.

Pes.

V letošním roce postavil i u nás známý sochař Michal Olšiak další sochy. Koncem května 2011 to byl Pes nedaleko Domažlic. Chodský pes měří přibližně čtyři metry na výšku a na délku má přes sedm metrů. Je umístěn na kopci Hrádek, nedaleko Újezda za Domažlicemi. Již zde jedna socha je a to památník Jana Sladkého Koziny. Je to zatím Olšiakova největší socha na území Česka.

Býk.

Nedávno byla dokončena socha Býka. Je umístěna nedaleko Plzně. U obce Blovice, v části Hradištský Újezd. Na soukromém pozemku jatek Maso Brejcha.

Zatím největší Olšiakova betonová socha je v Německu. Jedná se o sochu boha vína Bakcha, kterého udělal u Frankfurtu nad Mohanem, konkrétně v Miltenbergu.

J.Dočekal

Školní kronika – 4. část.

1847

Všední školu navštěvovalo 48 žáků a nedělní školu 20 dětí.

1848

20. července byla držena školní visitace od veledůstojného pána Františka Schubertha, dozorce okresu Polenského ve škole v Poděšíně, které se zúčastnil Velebný pan páter Adolf Šavřda, katecheta školy v Poděšíně. Dále se zúčastnil Martin Rosecký č.11, místní školní dohlížitel, Jan Rosecký č.19, starosta obce a další občané. Z Poděšína se komise přesunula do školy v Sirákově.

O prázdninách byla od Martina Roseckého a pana Perničky, zedníků v Poděšíně, vydlážděna sň a kuchyně a také postavena nová pekárna v kuchyni. 800 cihel prodal Krištof Neuman ze Skryšova. Na závěr byla vyměněna ve škole fůtra. Tuto opravu provedl Mikoláš Enderle a Jan Rosecký.

Ve školním roce 1848 – 49 bylo ve škole schopných všedních žáků 43, z toho 37 křesťansko-katolických a 6 evangelicko-helvétských. Nedělní školu navštěvovalo 20 žáků z toho 16 křesťansko-katolických a 4 evangelicko-helvétských.

1849

10. května obdržela škola pro chudé žáky z takzvané Michaelské sbírky 3/4 pěkného psacího papíru.

24. května byla držena školní visitace od důstojného pána Františka Schubertha, dozorce okresu Polenského, za přítomnosti Velebného duchovenstva Nížkovského pátera Adolfa Havrdy, katechety školy Poděšínské a Sirákovské ve škole v Nížkově, kam učitelé vesničtí do té samé kolátory patří Ondřej Stejskal, učitel v Sirákově a František Novotný učitel v Poděšíně se svými školními dětmi. Visitace se účastnili též vesničtí dohlážitelé a starostové obcí, kteří ač neměli čas, dojít sem museli. Napřed byly zkoušeny děti z Nížkova, potom ze Sirákova a nakonec z Poděšína.

O prázdninách byla ve škole na půdě nad světnicí položena sýpka z deseti prken od Josefa Flesar č.7. Dále byly přistavěny chlívky, které měl pan učitel na černý dobytek. Materiální pomoc poskytl František Flesar č.13. Tesařské práce vykonal Bartoloměj Činčera č.16.

Ve školním roce 1849 – 50 bylo ve škole schopných všedních žáků 47, z toho 41 křesťansko-katolických a 6 evangelicko-helvétských. Nedělní školu navštěvovalo 14 žáků z toho 10 křesťansko-katolických a 4 evangelicko-helvétských.

V listopadu obdržela škola od Michaelské sbírky jeden slabikář pro vesnické školy.

1850

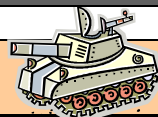
12. června byla držena školní visitace od veledůstojného pána Františka Schubertha, dozorce okresu Polenského, ve škole Poděšínské. Visitace se účastnili páter Adolf Havřda, katechety školy Poděšínské a Sirákovské, Martin Rosecký č.11, místní školní dohlážitel, Jan Rosecký, starosta obce a jiní sousedé.

Ve školním roce 1850 – 51 bylo ve škole schopných všedních žáků 47, z toho 42 křesťansko-katolických a 5 evangelicko-helvétských. Nedělní školu navštěvovalo 20 žáků z toho 17 křesťansko-katolických a 3 evangelicko-helvétských.

15. října obdržela škola z tak zvané Michaelské sbírky dvě knížky a to „Stručný zeměpis Čech, Moravy a Slezka“ a „Stručný dějepis Český“.

Na podzim byla přestavěna kamna v malé světnici. Práci vykonali František Šorf č.26 a Martin Rosecký č.11.

Vypsál Z. Jaroš

Obec Poděšín za 2. světové války – 2. část.

Dne 2. října začalo být zásobování řízeno. Zavedly se lístky na potraviny a dostávaly se vždy na 4 týdny dopředu. Lístky se dostávaly na maso, vejce, brambory, tuky, chléb, mouku a na mléko. Rozlišoval se také věk a děti dostávaly méně. Lístek vypadal tak, že měl razítko obecního úřadu a vyplněné jméno a bydliště majitele. Příděl na jednu osobu byl ale velice malý a lidem přidělená strava většinou nestačila. „Lidé, kteří doma sami hospodařili, tak jako my, neměli na žádné lístky nárok a byli samozásobiteli. Měli jsme ale také určeno, kolik smíme čeho na osobu mít. Proto jsme museli větší část obilí a poraženého dobytka odevzdávat do výkupního podniku, který sídlil v Polné. Povolené množství obilí pokrylo ale pouze polovinu spotřeby naší rodiny, proto jsme si další polovinu museli tajně schovávat do plechových soudků, které jsme zakopali do země, nebo do truhly, která byla zakopaná v zemi ve včelíně. A mletí se pak provádělo načerno – bez souhlasu starosty, kterého bylo vždy třeba.“ Nejhuře na tom byli lidé z města, kteří tuto možnost neměli. Proto občas načerno skupovali obilí na vesnicích za velmi vysoké ceny.

Současně byly také zavedeny lístky na mýdlo a od 15. prosince i lístky na oděv s platností do 31. 10. 1940. Každý kus oděvu měl několik bodů – např. ženský kapesník 1 bod, pánský kapesník 2 body, župan 25 bodů, sukně 20 bodů, košile také 20 bodů, svetr 30 bodů, pánský oblek 60 bodů, ženský kostým 45 bodů. Každý si mohl koupit, co chtěl, ale musel se vejít do počtu bodů, které mu byly přiděleny.

2. Přizpůsobování se novým poměrům v roce 1939/1940

Kromě toho, že si lidé museli zvykat na pevný příděl potravin, oblečení, i hygienických potřeb, existovala ještě další nařízení, kterým se musela naše obec přizpůsobit. Všechny vyhlášky a nařízení byly dvojjazyčné s německým textem na prvním místě. Obec dostala i nové, dvojjazyčné razítko.

Po vypuknutí války bylo rozhlasem a později úředně nařízeno ihned zatemnit. Veřejné osvětlení se vypnulo a z oken obyvatel Poděšína nesměl proniknout ani paprsek světla, a to z toho důvodu, aby se nepřátelští letci nemohli orientovat a neházeli bomby. Ne každý měl rolety, a tak někteří lidé museli na okna přilepit silný černý papír. Za porušení této vyhlášky se ukládaly velké tresty, proto se nestalo, že by nějaký náš občan někdy neuposlechl. Po poražení Polska v září nebylo zatemňování už tolik potřebné, ale v případě hlášeného náletu se muselo ihned zhasnout.

Dne 20. dubna 1939, necelý měsíc po vyhlášení Protektorátu, bylo obci nařízeno vyvěsit na škole a na obecním úřadě vlajku bývalého Československa na počest oslav 50 let Vůdce a říšského kancléře Adolfa Hitlera. Od 3. do 10. října v Poděšíně poprvé visela vlajka s hákovým křížem, spolu s bývalou vlajkou ČSR, a to na počest pádu Varšavy a vítězství Německa nad Polskem. Obdobným vyvěšením vlajek se oslavovaly 51. narozeniny Adolfa Hitlera, dobytí Belgie a Holandska v červu 1940 nebo pád Paříže a Norska, též v červnu 1940.

Další změna, která občany potkala, byla ta, že Poděšín po úpravě zemských hranic již nepatřil pod okres Německý Brod a zemi Čechy, ale 1. listopadu 1940 připadl okresu Jihlava a zemi Morava. V této době obec čítala 372 obyvatel (což je asi o 120 více než dnes, pozn. autora). V nejbližší obci Nížkov vznikla četnická stanice, již byli přiděleni 4 četníci, takže to bylo pro obyvatele výhodnější než chodit do vzdálenější Polné.

V Poděšíně nadále fungovala obecní škola, kterou navštěvovalo 80 žáků. Mohli zde chodit 8 let do obecní školy nebo po 5 letech mohli odejít do měšťanské školy v Polné a od roku 1940 i do Nížkova, které měly lepší úroveň než škola obecní, a tam ty tři zbývající roky

dokončit školní docházku. Nejbližší střední škola byla až v tehdejším Německém Brodě. Na začátku školního roku 1940/1941 byla v naší škole zavedena nepovinná němčina, na kterou se přihlásili všichni žáci kromě dvou – většinou se ze strachu z Němců neodvážili nepřihlásit. Ale již od pololetí tohoto roku se stala povinnou. Povinně se také děti učily nazpaměť německou hymnu. Učitel musel navštěvovat každý čtvrtek jazykový kurs němčiny v Polné. Po absolvování kurzu měli povinnost skládat zkoušku z jazyka německého, která se konala 6. října 1942 v Polné. Pokud by tak některý učitel neučinil, hrozilo mu propuštění ze zaměstnání.

„Dne 20. dubna 1941 slavil Vůdce a říšský kancléř Adolf Hitler 52. narozeniny. Jelikož toho dne byla neděle, školní slavnost se konala o den dříve. Učitel žákům poděšínské školy vyložil životopis A. Hitlera, práci a boj v NSDAP a velký význam tohoto znamenitého státníka.“ „O Hitlerovi se zde píše jako o znamenitém státníkovi – to proto, že autor měl strach o něm napsat něco špatného, aby ho za to nestihl nějaký trest, což bylo v této době velice časté.“

Poděšínská knihovna byla podrobena revizi okresním sborem z Polné, ale nebyla vyloučena žádná kniha. Ze školy ale bylo vyloučeno několik obrazů a knih. Také všichni, kdo vlastnili nějakou zbraň, ji museli odevzdat na četnickou stanici. Po nějaké době jim byly myslivecké pušky navraceny při předložení zbrojního a honebního lístku.

Podle německého způsobu se měla na českém území stavět dálnice z Prahy do Brna a měla vést těsně kolem Poděšína. Šířka se odhadovala na 22 metrů a více. V březnu roku 1939 úřední komise vyznačila směr pomocí bílo-červených kolíků se žlutým praporkem. Poděšínští rolníci, kterým dálniční vyznačení protínalo pole, neměli radost, protože nechtěli přijít o své pozemky. Definitivní vyměření se ale udělalo kolem Jihlavy a proto si hospodáři oddechli.

3. Průběh válečných let v obci Poděšín

Život v obci plynul pořád dál, řízené hospodářství bylo stále v činnosti, obyvatelům byly nadále rozdávány lístky na potraviny, oblečení i uhlí.

Češi, a tím pádem ani obyvatelé Poděšína, nebyli do vojenské služby vůbec povoláni, výjimku tvořil Leopold Braun, jehož otec pocházel z Horních Rakous. Jako příslušník Říše musel k odvodu, i přesto, že žil a pracoval v Poděšíně – měl zde dostat domovské právo, ale úřady ještě nestihly tuto záležitost vyřídit.

Dne 1. července 1942 byla v obci Poděšín založena první mateřská škola. Ihned do ní nastoupilo 35 dětí. V sobotu 14. března 1942 zde proběhla oslava třetího výročí Protektorátu Čechy a Morava. Učitel přečetl úředně dodaný projev k tomuto dni. Slavily se zde i 53. narozeniny Adolfa Hitlera.

Po smrti zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, jenž zemřel dne 4. června 1942, 7 dní po atentátu, byly ihned všude vyvěšeny smuteční vlajky a na obecním úřadě byly vyloženy kondolenční listiny k podpisu občanů, které se pak zaslaly říšským úřadům. Aby byla česká mládež vychovávána po vzoru té německé, bylo v sousední obci Nížkov zavedeno dne 20. dubna 1944 Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě. „Kuratorium bylo zaměřeno na rozvoj sportovních aktivit. Děti se např. účastnily různých soutěží, ale opravdovým cílem byla převýchova české mládeže podle nacistické ideologie.“ Kuratorium navštěvovaly i poděšínské děti ve věku od 10 do 18 let. Jednou týdně musely povinně docházet, trávily zde dvě hodiny a byly vychovávány ve zdatné lidi po stránce tělesné i duševní – tzn. k věrnosti k Říši.

(pokračování příště)

Libuše Dočekalová ml.

Historie - Zrušení povinnosti odvodu.

Zrušení povinnosti odvodu desátého mandelu církvi.

Poddaní občané neměli jen povinnosti vůči panství, ale byli zavázáni též různými povinnostmi církvi. Již v roce 1022 český kníže Břetislav nařídil odvádění desátků kněžím. Zákonem ze dne 7. září 1848 a patentem ze dne 4. března 1849 byly též desátky vůči církvi zrušeny.

V obcích příslušných polenského děkanství – Hrbově, Záborné, Skřýšovu, Janovicích a Dobroučově – zastoupenému P. Matějem Slugou to byla povinnost tak zvaného „desátého mandelu“. Po provedeném pokosu obilovin povinných osob vytýčil zástupce děkanství každý desátý mandel pro děkanské obročí. Jmenované obce byly povinny tento desátek beneficiantovi dopravit vlastními povozy. Za tuto povinnost dostávaly obce podle starého zvyku jisté množství piva, avšak jako dobrovolný dar, který jim byl při nedbalém odvádění a liknavém předávání desátků za děkana P. Josefa Martince – a již i dříve – odepřen. Každá obec dostávala půl sudu, Skřýšov pak jedno vědro.

Farní expozitura Nížkov, podřízená děkanství polenskému, byla rovněž zastupována P. Matějem Slugou. Pro ulehčení povinnosti odvodu „desátého mandelu“ byla v obcích patřících k nízkovské farnosti přeměněna povinnost na tak zvaný „sypaný desátek“. Dle velikosti povinných hospodářství byl prováděn odvod ve vymláceném zrně žita a ovsa měřeného na objemové míry (míra česká, zvaná též korec o obsahu 93,6 litrů dělená na 16 mírek). Tento povinný desátek byly jednotlivé obce povinny svážet do nízkovské lokálie. Za tuto službu dostávaly od děkana podle starého zvyku jisté množství piva, což bylo však dobrovolnou dávkou podobně jako v polenském děkanství – Nížkov dvě vědra, ostatní obce po jednom vědru.

Dle zápisu děkana Matěje Slugy sedláci nízkovské farnosti v roce 1849 odpírali desátek úplně i po domluvě vrchnostenského úřadu. Z tohoto důvodu byla povolána vojenská exekuce, nebylo jí však zpočátku dbáno. Obzvláště katolíci z Poděšína vyřizovali u superintendenta v Praze, aby byli desátku zproštěni. Jejich žádosti nebylo však vyhověno.

Zpracované soupisy náhrad Poděšína a Sirákova byly schváleny od německobrodské okresní komise k vyvazení pozemností v Polné v lednu 1851 a podepsány řídícím komise Farkačem. Od C.k. zemské komise k vyvazení gruntů v Čechách byly oba soupisy schváleny v Praze dne 26. února 1852 pod č. 12.551 a podepsány jménem prezidenta Proroka.

Odváděné zrniny byly oceněny za 1 míru: žito 1 zl. 30 kr., oves 45 kr. Celková hodnota odváděných zrnin činila v Poděšíně 197 zl. 32 $\frac{3}{4}$ kr. Z této ceny byl odpočten dle § 16 patentu ze dne 4. března 1849 třetí díl jako daň státu, to je 65 zl. 55 $\frac{1}{4}$ kr. Zbývající dvě třetiny dle § 17 jako částka výroční zůstala nárokem oprávněnci a hrazena byla povinnými osobami v celkové výši 131 zl. 37 $\frac{1}{2}$ kr.

Jistina výkupní přepočtená za období 20 let ve výši 2632 zl. 30 kr. byla dne 10. listopadu 1852 C.k. okresním soudem v Polné pod č.j. 1225 knihovním Antonínem Rauschem zaknihována. Tento knihovní zápis měl zákonnou přednost před všemi ostatními hypotekárními závazky. Zároveň byl proveden pozemkoknižní výmaz všech starodávných povinností, jež byly v průběhu let přeměněny na finanční náhrady.

Každý povinný dle usnesení okresního soudu v Polné podepsal „List obdržecí“ ohledně pojištění jistiny za vykoupný desátek. Tyto listiny podepsané soudním vykonavatelem Stejskalem byly předány v Poděšíně dne 18. září 1853. Výroční částka dle oboustranné smlouvy započala být vyplácena od 1. ledna 1851.

Ocenění odváděných zrnin v Sirákově bylo stejné jako v Poděšíně. Hodnota odvedených zrnin činila v Sirákově 191 zl. 57 kr. Z této ceny byl dle § 16 výše uvedeného patentu odpočtem třetí díl, to je 63 zl. 59½ kr. Zbývající dvě třetiny v obnosu 127 zl. 57½ kr. dle § 17 byly jakožto částka výroční hrazeny povinnými osobami. Tato částka přepočtená za období 20 roků ve výši 2559 zl. 10 kr. byla coby jistina výkupní zaknihována dne 10. listopadu 1852 u okresního soudu v Polné. Každý povinný měl toho dne vystaven pod č.j. 1225 „List obdrzecí“ k pojištění jistiny za vykoupený desátek. Tyto listiny byly v Sirákově předány 2. září 1853 taktéž soudním vykonavatelem Stejskalem.

Jméno povinného	Č.p.	žito		oves		Peněžitá cena		Částka výroční		Jistina výkupní	
		M	m	M	m	Zl.	Kr.	Zl.	Kr.	Zl.	Kr.
Josef Pibela	2	5	11¾	6	9	13	31	9	½	180	10
František Pleva	3	1	8½	1	12	3	36½	2	24	48	0
Jan Doležal	4	3	1	3	8	7	13	4	48½	96	10
Martin Rosecký	5	4	9½	5	4	10	49½	7	13	144	20
Jan Dobrovolný	6	1	11½	1	15½	4	3¼	2	42	54	0
Jan Flesar	7	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Jakub Jaroš	8	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Jan Šimek	9	3	7¼	3	15	8	8	5	25½	108	30
Martin Flesar	10	6	5	7	3½	14	53	9	55½	198	30
Václav Rosecký	11	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Vojtěch Doležal	14	4	5¾	5	0	10	17	6	51½	137	10
Jan Košák	15	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Václav Blažek	17	3	7¼	3	4½	7	38½	5	5½	101	50
Jan Rosecký	19	4	9½	5	4	10	49½	7	13	144	20
Ondřej Dobrovolný	20	4	7	5	1¼	10	27¾	6	58½	139	30
Josef Stejskal	29	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
František Dobrovolný	30	3	7¼	3	15	8	8	5	25½	108	30
Jan Dobrovolný	32	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
František Jaroš	34	6	14¼	7	14	16	14½	10	49½	216	30
Matěj Matoušek	35	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Václav Dobrovolný	37	1	2¾	1	5	2	43	1	48½	36	10
Ondřej Chvátal	38	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Václav Chvátal	39	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Jan Kolář	40	1	5	2	2¼	3	34¼	2	23	47	40
Josef Kolář	41	0	3¾	0	4	0	32	0	21½	7	10
František Rosický	46	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Jan Rosický	47	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
Václav Dobrovolný	48	2	4¾	2	10	5	24½	3	36	72	0
SOUČET		83	13¾	95	13	197	32¾	131	37½	2632	30

Stanislav Sobotka - Janovice

Historie.

Nejstarší historie Poděšína a okolí. (25. část)

1623 - pokračování

Zima zlá nebyla. Od 20. dubna již bylo teplo, a tak na polích svých se činíme, aby všechno včas do země vsazeno bylo.

Každou chvíli se v naší vsi objevují jezuité a rozliční žoldnéři, kteří přesvědčují nás poddané, abychom přestoupili na víru pravou. Nejprve všelijaké sliby činí, pak vyhrožují a nakonec i udeří. Zatím nemají valného úspěchu.

Úroda se domů pomalu připravuje, ale chodí často bouřky a i kroupy padají. Každý den jsou robotýři násilně nuceni chodit robotovat, dráb nahání i velice malá dítka, lidi kteří jsou tuze staří a nemocní. To ještě před rokem se nedělo.

Proslýchá se, že panství polenské bude mít kardinál Ditrichstein, člověk nesnášenlivý, horlivý katolík a nepřítel jiných církví bez rozdílu.

Zima začala 22. listopadu a drží až do konce roku a po 19. prosinci chodí silné mrazy.

1624

Hned od počátku ledna panují silné mrazy. Největší je od 2. do 19. ledna Všechno je vymrzlé a doma je také veliká zima, i když je dostatek dřeva a topí se ve dne i v noci. Dobytek na nohy padá, a tak zase slámu a různé hadry na paznehty dáváme. Menší zvířata jsou s lidmi v místnosti dohromady. Pak napadlo na 3 lokte sněhu a tak se i oteplilo. Sníh držel až do konce března, potom se udělalo teplo. Nový sníh napadl 23. dubna, ale dlouho nevydržel.

Po domech chodí žoldnéři z Jihlavy a nutí chlapce, aby se do cizího vojska dobrovolně dali. To že oni dostanou dobrý peníz, také oblečení, šavli a jiné věci. Někteří i koně, že si vyslouží a nebo ho, když půjdou do pole, jim obec koupí. Nikdo tomu nevěří a žádný se nehlasí. Chlapi se do lesa ukrývají a tam několik dnů jsou a až žoldáci odejdou, tak se domů vrátí.

V Polné nastoupil na panství nový majitel, ten Ditrichstein. Všechno mu k ruce zůstat muselo a bývalý majitel byl vyhnán. Šíří se zvěsti, že větší roboty budou a násilně budou zatlačeni do církve katolické všichni, kdo víry této dosud nejsou. Jinak, že veliké tresty budou konány ihned na místě. V Rudolci již také nový pán je, jmenuje se Collatto de Salvatore, který přišel ze země Vlašské (Itálie) a dostal za vojenské zásluhy Rudolec, Černou a Brtnici u Jihlavy, tam prý hlavní sídlo bude mít. Jest prý to tvrdý a nesmiřitelný zastánce učení katolického a je nesmlouvavý a velice panovačný. On nezná jediného slova českého, jakož i ten Ditrichstein na Polné a Přibyslavě.

Z Jihlavy na koních rajtují po kraji jezuité v hábech (šatech) černých a červených. Po vsích chodí, na okna a dveře tloučou a nutí obyčejný lid, aby hned se pokřtí od nich dal se svou celou rodinou. Kdo se jim na místě vyzpovídá ze všech hříchů, dostane hned na místě psaný list, že se polepšil, a že všeho lituje za léta mimo církev katolickou. Tak pak může svobodně do kostela katolického jít, jako byl katolík. Ten polepšený však musí zaplatit předem jezuitům peníze, aby se mohly nové kostely, kaplanky a všelijaké kříže stavět na počest převrácení kacírů na víru pravou. V Poděšíně přestoupil jenom rychtář a obecní dráb.

Chodí všelijací cizí žoldnéři a žádají o jídlo, peníze a ženy na zábavu. Kdo by se stavět chtěl, hned na místě bude zmrskán a mučený. Tak to se opakuje každou chvíli. Ženy jsou lapeny a berou je sebou uvázané za ruce a za koňmi musí jít, někdy jen bosé a málo oblečené. Pak někde ženu dále ode vsi do naha svléknou a mnozí sní najednou obcují. Když se za nějaký čas nabaží, tak ji nahou pošlou domů. Stalo se, že v Poděšíně se manžel, který měl mladou

ženu proti nim stavěl. Jeho na místě šavlí posekali, že brzo nato zemřel. Jeho mladou ženu, která je tuze krásná, potom k potřebě své dlouhý čas měli. Ona z toho celá chorá byla a ani mluvit nemohla, jak ji ubližovali.

Po lesích se všude dřevo seká, daleko se odváží. Lesy jsou již vydrancované. Panství v Polné potřebuje hodně peněz, a proto se lesy tak ničí. Všude jsou pokácené hromady silných stromů, hlavně bukové, dubové, ale také méně smrků a borovic. Trochu břízy, olší, jívky, vrb a několik jedlí.

V létě chodí často bouřky a 2x padaly kroupy. Sníh padal s deštěm od 1. prosince a za pár dnů zase nebyl. Konec roku deštivý a blátivý.

Doplňky

Do Polné všelijaké skupiny převrácených katolíků ze všech okolních vsí chodí a věrnost novému pánu slibují. Také v Polné se konšelé uradili a na panství šli prositi, aby privilegia stará jim byla zase navráćena a uznána, která dříve platila za české šlechty. Mnozí polenští měšťané stáli na straně vzbouřenců před Bílou horou. Oznámeno je jim, že když se houfně do lůna církve katolické navrátí, že když věrní na vždycky budou, tak práva dostanou. V Mikulově jsou tato stará práva potvrzena a vrácena 24. prosince 1626. Je však mnoho výhrad v tomto ustanovení a to, že:

Žádný nekatolík nesmí býti přijatý do cechu některého. Cizinec, když katolík nebude, nesmí v Polné býti ubytovaný.

Nikdo nesmí čísti knih bludařských i jiných lejster rebelantských, kterých všude mnoho mezi lidem jest. Nikdo nesmí takové bludné knihy přechovávat a každý se musí zbožně chovat a do kostela pravidelně docházeti a zpověď konati.

Musí se podle nařízení církve držeti pravidelných půstů, hojně navštěvovat všelijaká procesí nábožná. Kdo to nedodrží, bude potrestaný hlavně na penězích.

Obnovuje se znovu pro obyvatelstvo v Polné právo odúmrtí. To proto, aby zase mohli majetky své vlastní movité i nemovité odkazovati komu budou chtít. Když někdo pomře a sirotky zanechal, tak představení města právo mají pro ty sirotky ke zprávě jakéhosi zbytého majetku určovati osoby, aby o ty sirotky řádně pečovali.

Obyvatelstvo městské a příměstské od robot osvobozeno bude. Netýká se osob, které potahy koňské a volské mají. Ten jeden den na poli panském pracovati bude za rok, kdo potahu nemá ten na polích jeden den žatvu a senoseč sekati bude. Vrchnost, když se na panství ukáže, že když do města jede nebo z města odjíždí, dostati musí příprěž na 4 míle od města.

Znovu je potvrzeno, že podle starých práv, může město měď, cín a sůl prodávati. Taktéž se povoluje, že pivo se zase vařiti může a čepovati. Za to však musí za rok do důchodu panských odevzdati 200 kop grošů ve dvou lhůtách. První jest na sv. Jiří a druhá na sv. Havla. Dále se ustavuje, že vrchnost má právo jen vína jejich nalévati a prodávati. Také jest nařízeno, kdo kořalku pálí, když kotle své má, tak platiti bude za rok 12 kop grošů míšenských vrchnosti. Známé jest také, že trhy, které už za panování králů českých byly od pradávna a to středy po s. Matěji, po sv. Vítu, po sv. Václavu, se povoluje další trh ve středu po sv. Filipu a Jakubu. Na něm se můžou prodávati a kupovati hovada, koně, obilí, věci rozličné a potřebné. Když se trh koná, u pranýře městského korouhvička má býti postavena, v zimě od 8 hodin a v létě do 9 na půl orloji. Když postavena nebude, nikdo nesmí prodávati nic. Ve všech vsích poddanských nesmějí být řemeslníci, kromě kovářů, protože ti ostatní by na škodu byly řemeslníkům městským. Také židé nemají právo něco podobného konati.

Obec je povinna, každý rok na den sv. Františka dáti sloužití mši svatou za zdraví knížete kardinála Františka z Ditrichstejna. (Pokračování v příštím čísle)

Václav Flesar

Počasí.

Teplota ráno
 Teplota poledne
 Teplota večer

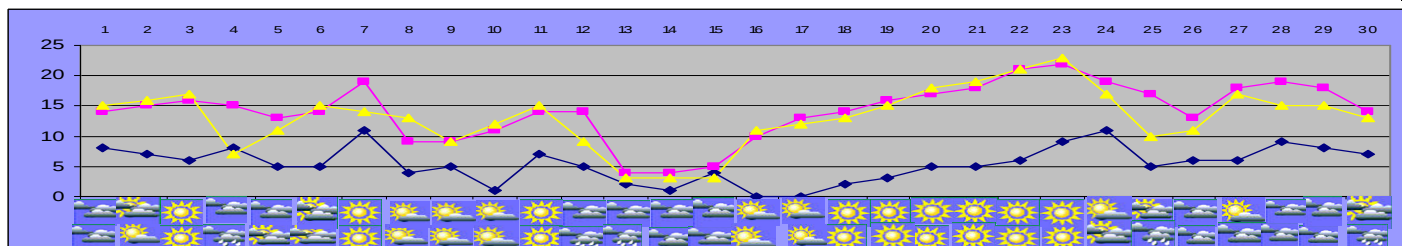
JASNO
 POLOJASNO
 OBLAČNO

ZATAŽENO
 DĚŠŤ

Duben.

Slunečno bylo 9 dní, propršelo 5 dní, 1x byla bouřka, vítr foukal 5 dní, Průměrná polední teplota byla 14,1°C. Dešťových srážek bylo 50 mm. Jednalo se o teplejší měsíc.

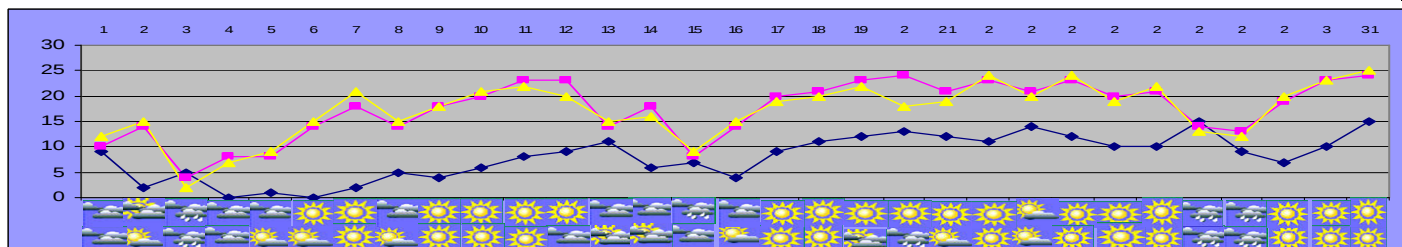
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ráno	6,3	2,7	4,8	4,2	6,3	5,9	6,6	1,3	2,9	5,2	2,5	5,3
Večer	15,2	8,7	9,9	10,1	11,3	12,9	12,2	13,8	8,6	14,7	10,9	13,0

Květen.

Slunečno bylo 17 dní, propršelo 5 dní, vítr foukal 2 dny, Průměrná polední teplota byla 17,3°C. Dešťových srážek bylo 59 mm. Jednalo se o slunečný měsíc.

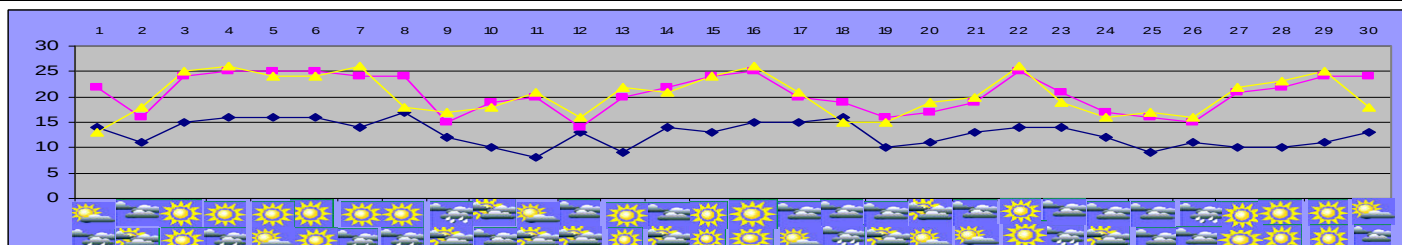
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ráno	10,5	9,3	12,9	13,5	9,7	9,3	10,0	8,0	7,3	7,6	8,8	8,0
Večer	19,3	16,3	17,5	18,9	14,4	17,6	17,0	16,5	15,5	14,7	13,7	17,1

Červen. Slunečno bylo jenom 13 dní, propršelo 5 dní, bouřka s deštěm 4 dny, vítr foukal 3 dny, průměrná polední teplota byla 20,6°C. Dešťových srážek bylo 91 mm. Jednalo se letos o nejmokřejší měsíc.

Z. Jaroš

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ráno	11,9	11,2	14,4	16,7	13,7	12,8	14,2	12,5	11,5	9,8	11,6	12,7
Večer	21,9	17,0	20,4	23,5	18,6	21,5	21,4	21,2	19,2	15,8	19,9	20,3

♦ Zpravodaj 3/2011

♦ texty připravili:

♦ fotografie:

♦ grafická úprava:

♦ tisk a distribuce:

♦ vydává obec Poděšín

Zdeněk Jaroš, Jaroslav Dočekal, Václav Flesar, Bohumil Dočekal, Hana Řičanová, Jaroslav Dočekal st., Libuše Dočekalová ml., Stanislav Sobotka, Jana Leštinová

Jaroslav Dočekal, Zdeněk Jaroš, Hana Řičanová, Jana Leštinová, Stanislava Slámová

Jaroslav Dočekal

♦ recenze: Marie Dobrovolná

Zdeněk Jaroš

♦ náklad: 200 výtisků ♦ pro občany dodáván zdarma

♦ Internet: <http://www.podesin.cz>

♦ E-mail: podesin@podesin.cz

♦ Návštěvnost webových stránek 2011: Duben – 1 605 , Květen – 1 726 , Červen – 1 738

